

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

למימר מנו לא מהימנא מדינא דבאר
מגו דאי צעי שמיק ולא א"ל של
אציק היתא כ' אמר ליה נמי לקחתא
הימנו מהימי דלדלקמן: **אלא אי אמרת**
לא איירי רישא צמודה ר"ב מאי
מודה רבי יהושע מאי שייך למיתנייה
הכא ואהיכא קאי: **אמגו קאי**. אפלוגתא
דאיכא למימר דה מגו ב' קמא קאי
וקאמר אע"ג דפליגנא במגו דהסח
במגו דהכא מדינא דלדלקמן: **אחייא**.
איכא מנה: **הרי כריסא בין שניה**.
ואינה יכולה לומר לא נבעלת:
וקאמרה נבעלתי. ולכשר נבעלתי
מהימנא: **נשלמא לר' אלעזר דאמר**.
צפרק קמא^ט טעמתייכו בזמנה ולא כלום
מוכת עץ שלא הכיר דהא אינה יכולה
לחבצו אלא מנה הוא אמר דמנה
א"ש וזין לך כלום איכא מגו דאי
צעיא אמרה מוכת עץ אני מחמת:
ט משארסמי. אירע לי וגסתחפה
דשהו ואית לי מחתים: **וקאמרה**. מוכת
עץ אני מעיקרא ולא תבעה אלא
מנה מהימנא: **אלא לר' יוחנן**. דלמרת^י
טעמתייכו במחתי^י ומנא שהיא חובצתו
מחתי^י ליכא מדיד^י בין מחתיו מעיקרא
מאי מגו איכא: **הכא**. גבי שדה אין
שור שחוט לפניך שיעלה על לב צעליו
לחבצו מי שחטו כלומר אם שחק זה
לא היו לו עוררים הלכך אי לאו דדבר
פשוט הוא שלקחה הימנו לא היה
ואמר לו לא אציק היתה הלכך אמרי^י
מגו אבל גבי לא מחא לה בתולים
שור שחוט לפניך בתולים שלא מחא לה
הס הסימיהו לזא לז"ד ואע"פ שיש
להשיב טענה טובה מזו לא אמרינן
מגו דלמלא לא אסקה אדעתה א"י
איערומי קא מועמא: **ויזין שרוב**
נשים. קושיא היא: **יש לה קול**.
ההנהגה יודעים שילאה בהימנא:

מזר

האשה שנתארמלה פרק שני כתובות

פז.

עין משפט
נר מצוה

ב א מיי פט"ז מהלכות
אישות הלכה כה סמג
עשין מה טוש"ע אה"ע
סימונו לו סניף טו:

תוספות רי"ד

מימי גובה בלא כתובה
 ודיקנין דאדיא
 עדים"ם שיצאת בהימנא
 ורעשה פדוה את ליכא
 ודאש בעל מהימין פ' ולא
 אמרין הואיל ומספקין
 על יום נשואיה אם היתה
 כהולה או בתולה העמד
 אותה על חזקתה של דוקם
 לכן בחלה היתה לימא
 רגן סתמא דלא כר"ג א"ר
 האמר איחי מהימנא
 ר"ה דאילי בריה
 גופא הו"ג נימא העמד
 אשה על חזקתה ובתולה
 היתה ומדורי חליה תימא
 ר"ה ע"כ לא קאמר ר"ה
 אלא ברי ושמא אל
 ברי וברי לא אמר ע"כ
 בפ"י ודקראי ר"ה מאי
 קארי' כיון דרוב
 נשים בתולות נשאות ככר
 ושמא זמי. וכיון דרוב
 נשים בתולות נשאות כי
 לא אתי דבר הימנא מאי
 הוה גיזיל בחר רובא. פ"י
 ואע"ג דרש פלוגתא בה
 מלחא כר ושמואל בפרק
 המוכר פירות דרב אמר
 שמואל במבמא ארץ הורוב
 ושמואל אמר אין הורוב
 במבמא ארץ הורוב וק"ל
 הלכה כשמואל הכא משום
 חזקה התייב רובא חזקה
 העמד אשה על חזקה
 ובתולה היתה אפי' שמואל
 רובא. אמר ריבנא משום
 חזקה דרוב נשים בתולות
 נשאות מוכיטא אלמנט
 ורובו הנשאת בתולה יש לה
 קול וזו הואיל ואלו יח קול
 איתרע ר"ה וכו'.

דאי רבן גמליאל הא אמר אייה מהימנא. נראה דלמ"ד הטוען
אחר מעשה צ"ל לא אמר כלום פריך דלמ"ד דמזי טעין פרעמי
הכא נאמן הבעל אפילו לר"ג לומר אלמנה נשאתין בזמן דלי צבי
אמר פרעמי: **הבי נמי מסתברא**. פי' בזקוקטס הכי נמי מסתברא
דמתני' אחי' כרנן גמליאל דמשנינן
דצברי וצרי מודה מדקמי' ומודה ר'
יהושע כ"ג וקשה לפי' דלא כי איירי
נמי ר"ג צמודה אחי' שפיר ומודה רבי
יהושע כלומר אע"ג דצרישא פליגנא
עלך בסיפא מודיענא ק"ל אע"ג דרישא
וסופא אינן מענין אחד כי היכי דלחיא
ליה שפיר ומודה רבי יהושע אי איירי
ר"ג צמודה אחי' דלמודה ר"ג גמליאל
אינו מענין ומודה דרבי יהושע ויש
לייבז דודאי כי איירי ר"ג צמודה שייך
למיתני שפיר ומודה רבי יהושע אע"ג
דלא הוי מענין אחד כלומר דאגב
דמנא מילתא דמודה ר"ג תני נמי
מילתא דמודה צה רבי יהושע אכל אי
לא איירי רבן גמליאל צמודה לא שייך
למיתני ומודה רבי יהושע לאשמועינן
אע"ג דפליג צרישא מודה בסיפא כיון
דרישא וסיפא אינם מענין אחד אכל
קשה דלא הוה ליה למימר אמגו קאי
דעד השתא נמי לפ"ה אמגו הוי קאי
ונראה לר"י דה"פ הכי נמי מסתברא
דצברי ושמא דמי ולא צא לומר דפליג
רבן גמליאל צרישא אכל אע"ג דצברי
ושמא דמי מודה ר"ג משום דלאו שמא
ממש הוא מדקאמר ומודה רבי יהושע
אי אמרת צשלמנא איירי ר"ג צמודה
כלומר אע"ג דצברי ושמא דמי מודה
ר"ג דבעל נאמן היינו דקמי' ומודה
רבי יהושע דצהאי צרי נאמן דס"ד
דשעמאל דרבי יהושע משום צרי ושמא
דזה אינו תופעו צדי' בקוקט' ושהשתא
הוה מודה דר"ג ומודה דר"י מענין
אחד אלא אי אמרת דרישא צברי וצרי
גמור הוה ולא איירי רבן גמליאל
צמודה דפשיטא דכיון דצרי וצרי הוה
דלא פליג ר"ג מזי ומודה וקאמר מי
סברת דצרישא קאי וטעמא דר"י
משום צרי ושמא אמגו קאי דשעמא
דר' יהושע משום מגו ונאמן דה"פ הלה
תוצעו ואפירקין קמא קאי:

התם שור שחוט לפניך. פירש בקונטרס שהוא טוען עד שלא אירעסמין נחנסת והכא אין שור שחוט לפניך דאין הלה תבוצע ור"י מפרש דהכא נמי איירי שחוט תבוצע כדפי' והפ' הלא שור שחוט לפניך דהרי אין לה תבולת ואינה יכולה לומר בתולה אני כמו בשור שחוט שאין יכול לומר חי הוא ולהכי בין אומרת משארסתני נאנסתי בין אומרת מוכת עץ אני תחתין לא מהיימנא הכא אין שור שחוט לפניך ונאמן במגו דאי בעי לא מר לא היתה כל תבולת מעולם: **בין רוב נשים שתאוצי נישאות:** פ'אוב עדים מאי הוי. לר"ז פריך דאית ליה ס' הולכין בממזון אחר הרובע:

מז

למנות וכל הנשאת בתולה יש לה קול
וזו

187